

۲۲

گنجینه

گزیده بیانات آیت‌الله عابدینی

در برنامه تلویزیونی سروش آسمانی

۱۹ دی‌ماه ۱۳۹۹

سازمان مجامع فقیهین

اشاره

نشریه ذکر جمعه با هدف انتشار گزیده بیانات آیت الله عابدینی، نماینده محترم ولی فقیه در استان و امام جمعه قزوین، جمعه هر هفته به صورت الکترونیکی از طریق شبکه های اجتماعی ستاد نماز جمعه منتشر می گردد.

لازم به ذکر است متن بیانات امام جمعه محترم، با حذف و اضافات و ویرایش همراه است و سعی شده است جهت مطالعه و بهره جویی هرچه بهتر مخاطبین گرامی، اهم محورها ارائه گردد.

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد
و آله الطاهرين، حسبنا الله و نعم الوكيل نعم
المولى و نعم النصير

در این روز جمعه که روز رحمت و مغفرت
است، از خدای متعال خیر و برکات و تعجیل
در ظهور مولا و صاحب خودمان را برای صلح،
امنیت، آسایش و آرامش جهانیان ملتمسانه
می‌خواهیم. همچنین امیدواریم خودمان
را برای شایستگی حضور در حاکمیت امام
زمان عجلایه آماده کنیم و امروزه با امتثال از فرمان
رهبری این را همواره در زندگی خودمان تمرین
کنیم.

انبیای عظام و اهل بیت علیهم السلام اقامه کننده نماز

حضرت ابراهیم علیه السلام سرمایه‌های عظیمی با خود داشت، قدرت و نیرو کسب کرده بود و خود را برای آن میدان و تحمل بار سنگین آن مسئولیت آماده کرده بود؛ مثلاً دعا کرده بود که: «رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِي.» پروردگارا، مرا و از ذریه‌ام نیز کسانی را نمازگزار گردان، و بارالها دعای مرا بپذیر (ابراهیم: ۴۰).

حضرت ابراهیم دعا می‌کند که خودش و نسل او اقامه کننده نماز باشند و می‌بینیم که امیرالمؤمنین و امام حسین علیهما السلام، شهدا و انبیا اقامه کننده نماز هستند.

خداوند در آیه ۱۵۳ سوره بقره می‌فرماید: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ.» یعنی ای کسانی که ایمان آورده‌اید، از صبر و نماز کمک بگیرید که خداوند

با صابران است؛ یا در آیه ۴۵ و ۴۶ همین سوره می فرماید: «وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ.» یعنی از صبر و نماز کمک (نیرو) بجوئید و آن بسی سنگین است، مگر برای خشوع پیشگان.

نیرومندی اول اینکه از نماز و روزه نیرو بگیرید. اقامه کننده نماز باید نیرومند شود تا بتواند بارهای سنگین را تحمل کند. نیرومندی دوم یعنی تسلیم فرمان خدا بودن، چنانکه ابراهیم علیه السلام دعا می کند: «رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ» (بقره: ۱۲۸) پروردگارا، دل ما را تسلیم فرمان خود گردان و فرزندان ما را نیز امتی تسلیم رضای خود بدار؛ و راه پرستش و طاعت را به ما بنما و بر ما (وظیفه بندگی را) سهل و آسان گیر که تویی توبه پذیر و مهربان.

خدایا به من و فرزندم عنایتی بفرما که در پیشگاه تو تسلیم باشیم (مسلمین برای دو نفر است؛ خود حضرت و پسرشان). خدایا کاری کن که ما بفهمیم باید در پیشگاه تو تسلیم باشیم. کسی که این را بفهمد دیگر در پیشگاه هیچ قدرتی تسلیم نمی‌شود و هیچ قدرتی را قدرت نمی‌بیند. مصداق این نیرومندی را در کلام امام رحمته‌الله علیه می‌بینیم که فرمودند ما آمریکا را زیر پا می‌گذاریم یا لحن سردار سلیمانی هنگام صحبت با رئیس‌جمهور آمریکا که او را «ترامپ قمارباز» خواندند یا گفتند: «من حریف تو هستم. حتی نیازی نیست که همه سپاه را به کار بگیرم، چه برسد به ملت مقتدر اسلام و ایران». اگر انسان در پیشگاه خدا تسلیم شود، نسبت به همه چیز قدرتمند است: «عَظَّمَ الْخَالِقُ فِي أَنْفُسِهِمْ، فَصَغُرَ مَا دُونَهُ فِي أَعْيُنِهِمْ» خداوند در باطنشان بزرگ و غیر او در دیدگان‌شان

کوچک است (خطبه متقین). آدم‌هایی که به مقام تقوا و تسلیم می‌رسند، خدا با عظمت در جان آن‌ها متجلی می‌شود، خدا را با عظمت می‌بینند و غیر خدا هرکسی و هرچیزی از نظر آن‌ها می‌افتد. چیزی در نظرشان به حساب نمی‌آید؛ نه مقام و مال دنیا برای آن‌ها اهمیت دارد، نه قدرت‌های استکباری می‌توانند آن‌ها را بترسانند. جز عشق‌بازی در پیشگاه خدای متعال هیچ چیزی برای آن‌ها مطرح نیست.

در زمان حضرت ابراهیم علیه السلام مراسم‌های شبانه بت‌پرستانه‌ای برگزار می‌شد. از ایشان خواستند در مراسم آن‌ها شرکت کنند. حضرت برای هدایت آن‌ها رفت و مراسم را تماشا کرد. آن‌ها خورشید و ماه و ستاره را می‌پرستیدند. حضرت فرمود خورشید غروب می‌کند ولی من انسان هیچ وقت غروب نمی‌کنم. من اگر بمیرم محل وجودم تغییر می‌کند و موقعیتم به موقعیت

دیگری تبدیل می‌شود، اما غروب نمی‌کنم و از بین نمی‌روم. چرا من که جاودانه هستم برای خورشیدی که تمام می‌شود تسلیم باشم: «فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ» (انعام: ۷۶). پس چون شب بر او نمودار شد، ستاره درخشانی دید؛ گفت: این پروردگار من است. چون آن ستاره غروب کرد، گفت: من چیزهای غروب‌کردنی و ناپدیدشدنی را دوست ندارم. کبوتر با کبوتر باز با باز. من ماندگار جاودانه‌ای که خلیفة‌الله هستم با این دنیایی که نابودشدنی است کاری ندارم: «مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ» (نحل: ۹۶) آنچه نزد شماست همه نابود خواهد شد و آنچه نزد خداست (از ذخایر اعمال نیک و ثواب آخرت، تا ابد) باقی خواهد بود و البته اجری

که به صابران بدهیم اجری است بسیار بهتر از عملی که به جامی آوردند.

من دنبال «وما عند الله باق» هستم. خداست که باقی است و همه چیز دنیا، لذت‌ها و حتی دردهای آن رفتنی هستند.

سومین نیرو، برخورداری از ایمان خالص در توجه به خداست: «إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ» (انعام: ۷۹) من با ایمان خالص روی به سوی خدایی آوردم که آفریننده آسمان‌ها و زمین است و من هرگز از مشرکان نیستم.

من همه وجودم و سراپای هستی خودم را متوجه خدا کردم و غیر از توجه به خدا چیزی نمی‌بینم. وجهه، آبرو و چهره من با خدا هماهنگ است. خدا بر من می‌تابد. سیبی که رنگ و روی شفافی دارد و جذاب است، روی درخت هم روی اش به آفتاب بوده، آفتاب به

صورتش تابیده و «وجیه» شده است. ما به ائمه علیهم‌السلام می‌گوییم «یا وجیهاً عند الله» برای اینکه همه وجود این بزرگواران همواره رو به خدا بوده و وجاهت پیدا کرده است. خورشید آسمای حسناى الهی همواره بر آنان تابیده و به ایشان عظمت بخشیده است. هر کس خود را در معرض تابش انوار اسماء الله قرار بدهد، خلیفه‌اللهی نصیب او می‌شود، رشد می‌کند و پیش خدا آبرومند می‌شود. ائمه آن قدر در این زمینه آبرو پیدا می‌کنند که همه ما خودمان را محتاج این می‌بینیم که از آبروی آنها آبرو بگیریم و از اقامه‌کنندگان نماز باشیم.

نماز مصداق همه خوبی‌ها

ابراهیم علیه‌السلام واقعاً عبدالله (بنده خدا) بود. نه تنها خود اهل نماز بود، بلکه می‌خواست همه مردم را هم به عبودیت، بندگی و نماز

دعوت کند. صحبت از نماز یعنی صحبت از همه خوبی‌ها. اگر می‌خواهیم انسان باشیم، انسانیت ما در گرو نماز است. ممکن است ما ظاهر انسانی داشته باشیم (قیافه، لباس، خوراک و جسممان انسانی باشد) اما وقتی محتوای وجودمان انسانی می‌شود که با خدا ارتباط پیدا کنیم و آن اسمای حسناى الهی است که محتوای انسان را انسانی می‌کند. لذا در روایات فرموده‌اند اگر محتوای انسان انسانی نشود، چشم او چشم حیوانی (عین) و گوش او گوش حیوانی (أذن) است. اگر محتوای خدایی پیدا کرد از خدای بصیر بصیرت می‌گیرد و صاحب بصر می‌شود؛ از سمیع بودن خدا استفاده می‌کند تا آن اسم حسناى خدایی شامل حال او می‌شود و از شنیدن فراتر می‌رود. حقیقت عالم و آدم را می‌فهمد، انسانیت او شکوفایی پیدا می‌کند و به مقام خلیفة‌اللهی

هدایت می‌شود.

ابراهیم علیه السلام می‌خواست بندگان خدا گامی به سوی انسانیت و کمالات الهی بردارند. خود ایشان و فرزندشان در تسلیم، وجاهت الهی و اقامه نماز این گام را برداشتند. اگر نمازهای شبانه و مناجات حضرت ابراهیم علیه السلام نبود، در روز نمی‌توانست مقتدرانه در مقابل بت و بت پرستی قیام کند. اگر نمازهای شب حضرت زینب علیها السلام نبود، در روز نمی‌توانست به ابن زیاد بگوید: «ما رأيتُ إلا جميلاً»، پشتوانه این نیرو همان نمازهای شب بود. اگر مناجات‌های امام زین العابدین علیه السلام نبود، نمی‌توانست در کاخ یزید بر سر او فریاد بکشد و یزید را تحقیر کند و با عزت و اقتدار پرچم انبیا و اولیا را برافراشته نگه دارد. این عزت و اقتدار برای همان عبادت و بندگی، برای آن نماز شب و رازونیا و مناجات شبانه است.

نوسازی و بازسازی مؤمن در نماز شب

«تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ» (سجده:

۱۶)

(شب‌ها) پهلو از بستر خواب تهی کنند و با بیم و امید (و ناله اشتیاق در نماز شب) خدای خود را بخوانند و آنچه روزی آن‌ها کرده‌ایم (به مسکینان) انفاق کنند.

مؤمنان کسانی هستند که شب پهلوهای آن‌ها از خواب کنار می‌کشد، چون در عالم خواب و علاقه‌مندی به استراحت، انگار پهلوهای انسان به زمین چسبیده‌اند (اِثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ) و زمین‌گیر است. اینان علی‌رغم محبت، علاقه و نیازی که به خواب دارند، خودشان را از خواب جدا می‌کنند و بالحن و نگاهی آمیخته به خوف و طمع، در حالی که هم امید دارند و هم نگران هستند، خدای خود را می‌خوانند و

می‌گویند خدایا نکند ما پیش تو رسوا باشیم!
نکند پرونده اعمال‌مان موقعیت دوستی و
محبت ما را در پیشگاه تو خراب کرده باشد!
این ترس را دارند، اما از آن طرف هم می‌بینند
که خدا آن‌ها را صدا می‌کند و می‌گوید هرچه
هستید بیایید، من شما را می‌خواهم و دوست
دارم. من حتی بیچارگی‌های شما را درست
می‌کنم، شما را نوسازی و بازسازی می‌کنم.
«و مما رزقناهم ینفقون»: کسی که مناجات
شبانه دارد روز هم به فکر گرسنگان است. اگر در
عرصه تولید باشد، تولید را به نحوی افزایش
می‌دهد تا بتواند نیاز مردم خودش را برآورده
کند. اگر ثروتمند باشد به فکر فقرا است. اگر
طیب باشد به فکر بیماران است. هر امکانی
را که در اختیار اوست، در اختیار بندگان خدا
قرار می‌دهد. آن وقت می‌شود انسان زنده‌ای
که شب‌ها سرمایه زندگی روزانه‌اش را از خدا

می‌گیرد. انفاق کار هرکسی نیست، بلکه خدا باید به انسان توفیق بدهد. باید شب‌ها در صف عبادت و بندگی بایستیم تا مجوز انفاق روزانه را از خدا بگیریم. کسی که خیر واقعی می‌شود، خیلی کار کرده که خیر واقعی شده است؛ یعنی باید از جایی مجوز بگیرد. وقتی مجوز را گرفت می‌تواند به داد مردم برسد. نه برای ریا و خودنمایی، بلکه برای بندگی، خودش را در خدمت بندگان خدا قرار دهد.

احادیث فراوانی برای پی بردن به اسرار این آیه وارد شده است: «عن أبي جعفر - عليه السلام - قال: ألا أخبرك بالإسلام أصله و فرعه و ذرّوة سنامه؟ قلت: بلى - جعلت فداك. قال: أمّا أصله، فالصّلاة. و فرعه، الزّكاة. و ذرّوة سنامه، الجهاد. ثمّ قال: إن شئت أخبرتك بأبواب الخير. قلت: نعم - جعلت فداك. قال: الصّوم جنّة [من النّار.] و الصّدقة تذهب بالخطيئة. و قيام الرّجل

في جوف الليل يذكر الله. ثمّ قرأ: تتجافى
 جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ» (اصول کافی، کتاب
 الايمان والكفر، ستون‌های اسلام، حدیث ۱۵)
 سلیمان بن خالد از امام باقر علیه السلام نقل می‌کند:
 آیا به تو خبر ندهم به اصل و فرع و شکوه و
 عظمت اسلام؟ گفتم: قربانت، چرا. فرمود:
 اصل آن نماز است، فرع آن زکات و شکوه و
 عظمت آن جهاد، سپس فرمود: اگر بخواهی
 به تو خبر دهم از همه ابواب خیر. گفتم: آری
 قربانت، فرمود: روزه سپر است از دوزخ؛ و صدقه،
 گناه را ببرد و ذکر خدا درد دل شب، سپس این
 آیه را خواند (آیه ۱۶ سوره سجده): «دوری گزینند
 پهلوی آنان از بستر خواب و بخوانند پروردگار
 خود را از بیم و امید و از آنچه به آن‌ها روزی
 دادیم انفاق کنند».
 گویی حضرت، اسلام را شجره طیبه و درخت
 تنومندی فرض کرده‌اند و می‌فرمایند:

می‌خواهید درباره اصل آن یعنی شاخه و جهت اصلی و بدنه درخت؛ و فرع و شاخه‌های آن؛ و عزت، اقتدار و سربلندی آن برای شما بگویم؟ درخت‌ها وقتی قد می‌کشند، شکوه و سربلندی از خودشان نشان می‌دهند. اصل و بدنه درخت بابرکت اسلام، نماز است. نماز نماد عبادت است، عبادت و بندگی اعم از نمازهای روزانه، نماز شب، عبادت و بندگی. وقتی اصل و بدنه درخت قد می‌کشد و شاخه پیدا می‌کند، می‌شود زکات؛ یعنی جنبه اقتصادی، امور مالی و رفع نیازبندگان خدا در مسائل معیشتی. عظمت و اقتدار آن هم جهاد در راه خداست که امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند: «إِنَّ الْجِهَادَ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ فَتَحَهُ اللَّهُ لِخَاصَّةِ أَوْلِيَائِهِ» (نهج البلاغه، خطبه ۲۷) جهاد دری از درهای بهشت است که خداوند آن را بر روی اولیای خاص خود گشوده است.

بندگان خاصی مثل سلیمانی‌ها، حججی‌ها و ابومهدی المهندس‌ها. این سرداران بزرگ جهان اسلام، پرچم‌داران عزت و اقتدار هستند. همین هم شامل حال هرکسی نمی‌شود. خانواده‌های معزز شهدا بدانید اگر فرزند شما به شهادت رسید، یعنی خدا به او این شرف و موقعیت را داد و او را خواص درگاه خویش دانست که او را برای عظمت اسلام به میدان آورد. خدا هرکسی را به جبهه‌های جنگ نبرد. خیلی‌ها بودند که وقتی عزیزان ما در جبهه‌های جنگ مشغول رزم بودند، به فکر این بودند که الآن موقعیت این است که وسایلی را اختکار کنیم و پولی در بیاوریم. آنان جهاد کردند و اینان برای دنیای خودشان دویدند. پس هرکسی لیاقت نداشت که اهل جهاد باشد؛ چه کسانی که به شهادت رسیدند و چه رزمندگان و جانبازانی که الآن در جامعه حضور دارند و باید قدرشان

را بدانیم. در ادامه حضرت فرمودند روزه هم صفتی است که انسان را از آتش نگه می‌دارد. وقتی فرد روزه می‌گیرد، انگاری یک بار خودش را بازسازی می‌کند. چشم، گوش، زبان و گفتار او، همه، تحت مراقبت قرار می‌گیرد و این‌ها حصاری به او می‌دهد که دیگر گناه به او نزدیک نمی‌شود. صدقه هم لغزش‌ها، گناهان و بدی‌ها را پاک می‌کند. در ادامه حضرت فرمودند چنانکه در آیه «تتجافی جنوبهم» هم آمده است، قیام انسان در نیمه شب برای ذکر خدا هم گناهان انسان را پاک می‌کند. یعنی تاریک‌دلی‌ها، روسیاهی‌ها، بی‌علاقگی به قرآن و دین، بی‌علاقگی به ذکر و نماز و کسالت داشتن ناشی از بدی‌هایی است که به مرور زمان در جان ما رسوخ کرده و نشاط را از ما گرفته است. برای مثال وقتی قلب کسی به عمل جراحی نیاز دارد و رگ‌های اصلی قلب

او را رسوبات گرفته است، آن را جراحی می‌کنند یا با استفاده از امکانات پزشکی کاری می‌کنند که قلب بتواند رساننده خون به اعضای دیگر بدن باشد. روح هم نیاز به این پاک‌سازی نیاز دارد و نماز شب پاک‌سازی روح است. حضرت در پایان سخنان خود همین آیه را قرائت کردند: «تتجافی جنوبهم عن المضاجع يدعون ربهم خوفاً وطمعاً و مमारزقناهم ينفقون» (سجده: ۱۶) ان شاء الله خداوند برکات این آیات نورانی قرآن کریم و کلمات قرآن‌های ناطق علیهم السلام را روزی ما کند.

قیام تاریخی ۱۹ادی

در ۱۸ادی ۱۳۵۶ آن مقاله ننگین و سیاه استعماری علیه امام رحمته الله علیه در روزنامه اطلاعات چاپ شد. به یاد دارم که در غروب ۱۸ادی، روزنامه منتشر شده بود و خبرها رسیده بود، ولی طلبه‌ها

نمی‌دانستند چه باید بکنند، فقط از اهانت به امام رحمة الله عليه ناراحت بودند. زیرا پس از اینکه مرحوم آیت‌الله سید مصطفی خمینی را شهادت رساندند (یا به هر شکلی از میان ما رفتند)، علی‌رغم خفقان و ممنوعیت شدید اظهارنظر و ابراز احساسات درباره امام (ره)، مجالس بسیار باشکوهی در قم و در بعضی شهرها از جمله قم برگزار شد. پس از این اتفاقات رژیم شاهنشاهی آمریکایی عصبانی شد و عصبانیت خود را با اهانت به امام به میدان آورد؛ همان که قرآن فرمود: «اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا». (فاطر: ۴۳)

بدین جهت که می‌خواستند در زمین تکبر و گردن‌کشی کنند و مکر در اعمال بد اندیشند و مکرزشت و فکر بدکاری جز بر صاحبش احاطه

نکند، پس آیا اینان جز آنکه به طریقه امم گذشته هلاک شوند انتظاری دارند؟ و طریقه خدا (در هلاک بداندیشان) را هرگز مبدل نخواهی یافت و طریقه حق (و سنت الهی) را هرگز تغییرپذیر نخواهی یافت. مکر و حيله بد دامن مکاران را می‌گیرد.

برای همه حماسه‌آفرینان ۱۹ادی و کسانی که از دنیا رفتند مغفرت و علو درجات طلب می‌کنیم. به قول رهبر انقلاب این تبر را بر پیکره کفر و استکبار در ۱۹ادی در قم مجاهدان راه خدا نواختند و این آغازی بود که بعد مردم غیور آذربایجان، تبریز در چهلّم شهدای ۱۹ادی قم به پا خاستند، سپس مردم غیور یزد در چهلّم شهدای تبریز به پا خاستند، این اربعین‌ها شروع شد و به پیروزی انقلاب انجامید که ماجراهای آن را مردم ما کم و بیش می‌دانند.

بیان چند نکته مهم

نابودی آمریکا از عرصه اقتدار و نفوذ

ما باید یقین بدانیم بدون شک آمریکا نه تنها از منطقه، بلکه از حوزه اقتدار و سیطره خواهد رفت. یک موقع می‌گوییم از منطقه باید برود که رهبر ما فرمودند این فرمایش قطعاً عملی خواهد شد. فرمایش‌های دیگر رهبر را که ببینیم، فقط این نیست، آمریکا باید از عرصه اقتدار و نفوذ در هر جای دیگر دنیا، از این موقعیتی که دارد باید به شدت پیاده شود و به فرمایش حضرت امام رحمة الله علیه باید زیر پا گرفته شود و این خواهد شد. ما بسیار امیدواریم و حوادثی که امروزه در آمریکا برای جابه‌جایی قدرت شاهد هستیم و توحشی که انجام می‌بینیم، همه حاکی از این است که دیگر این آمریکا آن آمریکا نیست، باید کم‌کم بساط آن جمع شود.

فروپاشی کاخ کلنگی

این کاخ کلنگی الآن به شدت در حال فرو ریختن است. واقعاً هرچه برای دیگران نقشه کشیدند، الآن روی سر خودشان می‌ریزد. رژیم صهیونیستی باید محو شود و محو خواهد شد، بالاخره روزگار بازی خودش را می‌کند، اما روزگار دست از سر شمارش معکوسی که الحمدلله در باب رژیم صهیونیستی آغاز شده بر نمی‌دارد. ان شاء الله به زودی خبرهای جدی‌تر و شکست‌های آشکارا برای این رژیم منحوس شاهد خواهیم بود.

فتنه کرونا

از قبل از پیروزی انقلاب، فرزند امام رحمۃ اللہ علیہ به شهادت می‌رسد، برای امام رحمۃ اللہ علیہ مقاله آن چنانی می‌نویسند، وقتی انقلاب پیروز می‌شود، فتنه یکی پس از دیگری جلوی پای انقلاب ایجاد

می‌کنند. من بعضی از مهم‌ترین‌ها را نقل می‌کنم، مثلاً فتنه بنی‌صدر و مسأله ۱۱۴ اسفند دانشگاه تهران، برای نابود کردن یک مملکت کافی بود، ولی خدا این مکر و حيله را به خودشان برگرداند. آن‌ها رسوا شدند، فتنه خلق مسلمان و آشوب‌هایی که در قم و تبریز جریان‌اتی ایجاد کردند، فتنه منافقین، بعد کم‌کم فتنه مذاکره. در مجموع همه جهات آن را که ببینید، می‌توانید اسم آن را بگذارید فتنه مذاکره، فتنه داعش، فتنه برجام، فتنه دلار که بریزید در دست و بال مردم، عده‌ای میلیارد‌ها میلیارد به جیب بزنند، بعد جیب ملتی را خالی کنند، فتنه سکه، کسی مثلاً تعداد نجومی سکه بخرد به قیمت فلان و بعد اقتصاد یک مملکت را به چالش بکشد و فقر را بر مردم تحمیل کند. فتنه کرونا، همین کرونا هم به نحوی در یک زمینه‌هایی فتنه می‌شود، عده‌ای در این

کرونا به داد فقرا می‌رسند، اما عده‌ای از کرونا برای توجیه اعمال ناکرده، وظایف به زمین مانده و مسئولیت‌های تعطیل شده خودشان از استفاده می‌کنند. فتنه وعده‌های توخالی، این‌ها هم الآن فتنه‌هایی است که باید حواس ما باشد، فتنه فراندوم که در مناسبت‌های گذشته عرض کردیم.

۹دی فراندوم بزرگ

از این فراندوم زیباتر در هیچ جای عالم دیده نشده است، ۹دی فراندوم ما بود.

اربعین شهادت دانشمند هسته‌ای

چهل‌م سردار دانشمند هسته‌ای ما شهید
فخری‌زاده را گرامی می‌داریم.

ارتحال آیت‌الله علامه مصباح یزدی

ارتحال آیت‌الله علامه مصباح یزدی جهان اسلام و تشیع را داغدار کرد. خدا روح ایشان را با ارواح انبیا علیهم‌السلام محشور کند.

حادثه هواپیمای اوکراینی و شهدای آن حادثه

لغو تعهدات برجامی و غنی‌سازی ۲۰ درصد که در فرمایش‌های امروز مقام معظم رهبری هم به آن اشاره شد. این گام بسیار عزتمندانه و ارزشمندی است که الحمدلله پیش آمده است.

اعتماد به واکسن کرونای غربی ساده‌لوحی است

تولید واکسن کرونا را هم که الحمدلله دانشمندان داخلی ما اقدام کردند، به آن‌ها تبریک می‌گوییم و افتخار می‌کنیم. اگر به خود کرونا اعتماد کنیم، جا دارد؛ ولی اگر به

واکسن غربی‌ها درباره کرونا اعتماد کنیم، ساده‌لوحی کردیم. ما نه به غربزده‌ها و نه به واکسن غربی‌ها اعتماد می‌کنیم، اما دست دانشمندان خودمان را می‌بوسیم و دعا می‌کنیم که ان‌شاءالله شفای خدای متعال در دستان آن‌ها و در اختراع و ابتکار آن‌ها تجلی کند. هم داروی کرونا و داروهای دیگر و هم واکسن ان‌شاءالله به بهترین شکلی به داد مردم برسد ان‌شاءالله.

وظیفه ما در شرایط کنونی

تجربه ثابت کرده است که این وضعیت شکننده است؛ یعنی مثلاً دیروز فوت‌شدگان در قزوین صفر بود، اگر کمی بی‌احتیاطی کنیم این میزان افزایش می‌یابد. چندی پیش ده تا، یازده تا، دوازده تا فوتی داشتیم. ما این شرایط را نشکنیم. همه ما وظیفه داریم

که رعایت کنیم. رعایت پروتکل‌ها وظیفه دینی ماست. حالا افراط و تفریط یا جای خود ولی اصل موضوع رعایت پروتکل‌ها، رعایت بهداشت و درمان، استلزام به امنیت بهداشتی کامل وظیفه هر مسلمانی است.

والحمد لله رب العالمین...

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران